

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของภาครัฐกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้ศึกษาได้ทำการวิจัยภาคสนามโดยการออกสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่และกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 30 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) มีการใช้แบบสัมภาษณ์ลักษณะไม่เป็นมาตรฐาน (Unstructured or Unstandardized) เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในประเด็นที่ทำการศึกษา และใช้คำถามปลายเปิด เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้รับการสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ซึ่งคำถามนั้นแยกผู้ตอบแบบสอบถามกลับกลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภท เพื่อทดสอบความคิดเห็นตลอดจนข้อเสนอแนะต่างๆ ของผู้ให้สัมภาษณ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามเพื่อให้ตรงตามกรอบที่ต้องการศึกษาวิจัย วัตถุประสงค์และเพื่อความสะดวกต่อการรวบรวมและวิเคราะห์ผลการศึกษาวิจัย ดังนั้น ผู้ศึกษาได้สรุปผลการศึกษาโดยแยกเป็นกลุ่มตามประเภทของผู้ให้ข้อมูลจำนวน 3 กลุ่ม คือ (1) เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง ซึ่งประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ภาครัฐ 3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง คือ เจ้าหน้าที่แผนกแผนการและการลงทุน กระทรวงแผนการและการลงทุน แขวงหลวงพระบาง, เจ้าหน้าที่ห้องการมรดกโลกเมืองหลวงพระบาง และเจ้าหน้าที่ห้องการท่องเที่ยวเมืองหลวงพระบาง (2) ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง (3) นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

โดยการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์ (1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงด้านกายภาพและสังคมวัฒนธรรมหลังจากเมืองหลวงพระบาง ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก (2) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายและการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง (3) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง (4) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัดและแนวโน้มการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบางในปัจจุบันและอนาคต ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในประเด็นดังกล่าวสามารถสรุปข้อมูลและผลการศึกษาในแต่ละประเด็นคำถามที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์การศึกษาโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงด้านกายภาพและสังคมวัฒนธรรมหลังจากเมืองหลวงพระบาง ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก

ผู้ศึกษาได้ทำการตั้งคำถามการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านกายภาพและสังคมวัฒนธรรมหลังจากเมืองหลวงพระบาง ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก จากการสังเกตและทำการสัมภาษณ์ ซึ่งสามารถสรุปและรวบรวมผลการศึกษา โดยแยกตามประเด็นคำถามและกลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์ได้ดังต่อไปนี้

4.1.1 คำถามเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงต่อเมืองหลวงพระบางหลังจากได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกแล้ว

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง เห็นว่า หลังจากเมืองหลวงพระบางได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกจากองค์การ UNESCO อันเป็นผลสืบเนื่องประการหนึ่งจากแนวนโยบายของรัฐบาลในการเปิดประเทศของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวส่งผลในด้านบวกต่อเมืองหลวงพระบางในการเปิดรับนักท่องเที่ยว นักลงทุนโดยใช้การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติต่อโลกภายนอก ซึ่งการเข้ามาของนักท่องเที่ยวและเข้ามาลงทุนในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวของนักลงทุนทั้งจากภายในประเทศและภายนอกประเทศ ผลดังกล่าวนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบางในลักษณะการปรับปรุงและฟื้นฟูสถาปัตยกรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการรักษาประเพณี วัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของเมืองหลวงพระบางไว้ นอกจากนี้การอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากการค้าและการลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบางมีเพิ่มมากขึ้นตามจำนวนนักท่องเที่ยว นักธุรกิจและนักลงทุนที่ การสร้างและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความพึงพอใจและสามารถรองรับนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม เรือนพัก ร้านอาหารและบริษัทท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมเช่น ถนน ระบบสาธารณูปโภคต่างๆ การคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ

อย่างไรก็ตามผลเสียของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวคือ ทำให้เกิดการอพยพของคนที่ต้องถิ่นในเมืองหลวงพระบางออกไปอยู่รอบนอกมากขึ้นเพราะนักธุรกิจเข้ามาลงทุนและปรับปรุงที่อยู่

อาศัยซึ่งเดิมเคยเป็นของคนท้องถิ่นเป็นสถานที่ให้บริการด้านที่พักอาศัย เช่น เรือนพัก โรงแรม มากขึ้น ทำให้ประชาชนท้องถิ่นในเขตเมืองมีจำนวนลดลงจากการเข้ามาทำกิจการด้านการท่องเที่ยวในเขตเมืองหลวงพระบางของนักลงทุนชาวต่างชาติ นอกจากนั้นยังมีการนำเอาวัฒนธรรมใหม่ๆเข้ามาซึ่งส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมประเพณีและการดำรงชีวิตแบบเดิมของประชาชนในเมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงจากการขยายตัวของเศรษฐกิจและธุรกิจการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดการสร้างงานในภาคบริการและสร้างรายได้แก่ประชาชน ร้านค้า ภาคธุรกิจ การค้าขายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศมีการขยายตัวมากขึ้น ทางด้านภาคบริการมีการสร้างและปรับปรุง เรือนพัก โรงแรม ร้านอาหารมากขึ้นเพื่อรองรับต่อการเข้ามาของนักท่องเที่ยวที่มากขึ้นในแต่ละปี ด้านสังคมวัฒนธรรม มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้เมืองหลวงพระบางเป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศมากขึ้น โดยนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์ รวมถึงสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติให้เป็นที่รับรู้โดยทั่วถึง อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตของชาวหลวงพระบางจากการรับวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาเช่น การแต่งกาย รูปแบบการดำรงชีวิตแบบตะวันตก ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจจะเป็นการสิ่งที่เข้ามาทำลายวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามที่สืบทอดกันมายาวนานของชาวเมืองหลวงพระบางได้ ในขณะที่ประชาชนบางส่วนเห็นว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางต่อเมืองหลวงพระบางด้านใดเลย เพราะคิดว่าเมืองหลวงพระบางยังคงความสวยงามและเป็นเมืองที่เงียบสงบ มีวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามสืบทอดกันมาอย่างยาวนาน

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงต่อเมืองหลวงพระบางหลังจากได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกได้ทำให้เมืองหลวงพระบางเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้นในฐานะเมืองมรดกโลก ซึ่งส่งผลดีต่อการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบาง โดยส่งผลด้านต่างๆ ดังนี้

ทางด้านเศรษฐกิจ เกิดการขยายตัวของการธุรกิจการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวเมืองหลวงพระบางมากขึ้น (ภาพที่ 1) เกิดการสร้างงานในภาคบริการประชาชนในเมืองหลวงพระบางมีงานทำและมีรายได้จากธุรกิจการท่องเที่ยวมากขึ้น การค้าขายทั้งจากภายในประเทศและภายนอกประเทศเปิดกว้างและมีมากขึ้นจากการติดต่อซื้อขายสิ่งต่างๆ ที่เป็นผลจากการขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยว

ภาพที่ 4.1 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวในเมืองหลวงพระบาง

ทางด้านสังคมวัฒนธรรม มีการปรับปรุง พื้นฟู บูรณะโบราณสถาน โบราณวัตถุและสถาปัตยกรรมที่เก่าแก่และเป็นเอกลักษณ์ของเมืองหลวงพระบาง มีการอนุรักษ์โบราณสถานและโบราณวัตถุอันเก่าแก่ โดยเฉพาะวัด สิ่งปลูกสร้างและบ้านเรือนที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองหลวงพระบาง รวมถึงการดูแลรักษาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติให้มีความสมบูรณ์ เนื่องจากสถานที่ต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองหลวงพระบาง

อย่างไรก็ตามนักธุรกิจและผู้ประกอบการมีความกังวลในประเด็นการทำลายวัฒนธรรมดั้งเดิมและการเข้ามาแทนที่ของวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบาง

4.1.2 คำถามเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของเมืองหลวงพระบางและผลกระทบต่อการท่องเที่ยวในปัจจุบันหลังจากเมืองหลวงพระบางได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง เห็นว่า หลังจากเมืองหลวงพระบางได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกแล้วนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงต่อทั้งเมืองหลวงพระบางและการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ในแง่ทั้งผลดีและผลเสียต่อเมืองหลวงพระบาง กล่าวคือ

ผลดี จากการเปิดประเทศ รับการลงทุนจากภายนอกและการขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบาง ทำให้เมืองหลวงพระบางเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยการให้ความสำคัญของรัฐบาลและการสนับสนุนจากองค์การ UNESCO ส่งผลให้เมืองหลวงพระบางเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาของแขวงและเป็นศูนย์กลางด้านการบริการการท่องเที่ยว โดยภาครัฐมีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรมของเมืองหลวงพระบางในปัจจุบัน

ผลเสีย การท่องเที่ยวก่อให้เกิดผลกระทบแก่ชุมชน สังคม วัฒนธรรม และวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนโดยรวม จากการเข้ามาของนักท่องเที่ยวและการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้ของชาวเมืองหลวงพระบาง ทำให้เกิดกระแสการใช้ชีวิตแบบฟุ่มเฟือย การเลียนแบบการกระทำที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น วิถีชีวิตของชาวหลวงพระบางค่อยๆเสื่อมโทรมลง การปฏิบัติพิธีกรรมต่างๆทางศาสนาเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เช่น การใส่กางเกงเข้าวัดของผู้หญิงและวิธีใส่บาตรไม่ถูกต้อง เกิดการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ การปลูกสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาต ถนนเกิดความแออัดจากปริมาณรถที่เพิ่มขึ้น

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นดังกล่าวส่งผลกระทบต่อตัวเมืองหลวงพระบางมากที่สุด ทั้งสถานที่สำคัญทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ กล่าวคือ ในเขตตัวเมืองหลวงพระบางจะมีการสร้างและปรับปรุงอาคาร สิ่งปลูกสร้าง เช่น โรงแรม เรือนพัก เพิ่มมากขึ้นซึ่งอาจจะไม่ถูกต้องตามระเบียบขององค์การ UNESCO กำหนดไว้ การก่อสร้างหรือปรับปรุงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ หากไม่มีมาตรการ ข้อกำหนดหรือการตรวจสอบที่ดีจากภาครัฐจะทำให้สถานที่สำคัญทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติในเขตตัวเมืองหลวงพระบางถูกทำลาย ด้านเศรษฐกิจ จากระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่นำมาใช้เพิ่มมากขึ้นทำให้การพัฒนาการเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบางเป็นไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลทำให้ค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้นซึ่งสร้างความลำบากให้แก่ผู้มีรายได้น้อย เกิดความเหลื่อมล้ำของรายได้ประชาชนในท้องถิ่น การแข่งขันกันทางธุรกิจการท่องเที่ยวจะมีอัตราที่สูงขึ้นโดยเงินจะกลายเป็นปัจจัยหลักในการจัดการการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบาง

4.2 จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายและการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง

ผู้ศึกษาได้ทำการตั้งคำถามการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายและการจัดการการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง จากการสังเกตและทำการสัมภาษณ์ ซึ่งสามารถสรุปและรวบรวมผลการศึกษา โดยแยกตามประเด็นคำถามและกลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์ได้ดังต่อไปนี้

4.2.1 คำถามเกี่ยวกับรูปแบบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะในเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง เห็นว่า เนื่องจากระบบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นการปกครองระบอบสังคมนิยมประชาธิปไตยที่มีความเสมอภาคและเท่าเทียมต่อประชาชนทุกคน รัฐบาลกำหนดกำหนดนโยบายในการบริหารประเทศโดยเน้นถึงศักยภาพของแต่ละท้องถิ่น โดยในส่วนของเมืองหลวงพระบางนั้น มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาว่า ทำให้เมืองหลวงพระบางเป็นศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยว ด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ นอกจากนี้รัฐบาลยังกำหนดให้การท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาเมืองหลวงพระบาง โดยเน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นหลัก รวมถึงการกำหนดแนวทาง กฎระเบียบต่างๆเพื่อนำมาเป็นเครื่องมือในการจัดการการท่องเที่ยวและอนุรักษ์การท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบางให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและครอบคลุมการเข้ามามีบทบาทด้านการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบางร่วมกันของภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า รูปแบบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวนั้น ส่งผลให้การดำเนินนโยบายด้านการท่องเที่ยว การปฏิบัติตามกฎระเบียบและกฎหมายมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ รัฐบาลจะเป็นผู้กำหนดนโยบายตามความเหมาะสมและเป็นไปตามผลประโยชน์โดยรวมของประเทศ เพื่อให้เกิดความเสมอภาคและเท่าเทียม โดยกำหนดเป็นกฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมายเพื่อให้ประชาชนทุกคนปฏิบัติตามเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม ในส่วนของการจัดการการท่องเที่ยวเมืองหลวงพระบางการกำหนดกฎ ระเบียบต่างๆเพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมกับการดำเนินการของภาครัฐใน

การบริหารจัดการการท่องเที่ยว ให้เป็นไปตามแนวนโยบายของรัฐและกฎระเบียบที่องค์การ UNESCO กำหนดไว้ เพื่อความเป็นระเบียบและเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของการท่องเที่ยว เมืองหลวงพระบางในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามอุปสรรคของรูปแบบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวคือ ความล่าช้าของการดำเนินการต่างๆของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวเมืองหลวงพระบางเพราะต้องผ่านกระบวนการต่างๆหลายขั้นตอน หลายหน่วยงาน

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เห็นว่า รูปแบบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทำให้การกำหนดนโยบายต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย กล่าวคือ มีการเปิดกว้างทางนโยบายด้านการท่องเที่ยวและการลงทุนเพื่อให้นักธุรกิจทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศได้มีโอกาสเข้ามาลงทุนทำธุรกิจในเมืองหลวงพระบางด้วยการใช้ความเป็นเมืองมรดกโลกเป็นจุดขายและดึงดูดนักลงทุนให้เข้ามาลงทุนมากขึ้น ในการรักษาและอนุรักษ์ ภาครัฐได้ออกกฎระเบียบที่เข้มงวดเพื่อให้ประชาชน นักท่องเที่ยว และนักธุรกิจปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดในการดำเนินการด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการควบคุมและป้องกันการทำลายวัฒนธรรมประเพณีแบบดั้งเดิม และสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติของเมืองหลวงพระบาง แต่ในการดำเนินการและประสานงานด้านต่างๆกับภาครัฐยังมีความล่าช้าและมีหลายชั้น ด้วยการที่มีสายการบังคับบัญชาสั่งการแบบ Top-Down และอำนาจในการตัดสินใจในด้านนโยบายต่างๆยังต้องได้รับการพิจารณาจากส่วนกลางหรือผู้ที่มีอำนาจ ทำให้ส่งผลต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญต้องล่าช้าตามไปด้วย

4.2.2 คำถามเกี่ยวกับนโยบายและการวางแผนการของหน่วยงานภาครัฐในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง เห็นว่า นโยบายและการวางแผนของหน่วยงานรัฐมีบทบาทในการคุ้มครองการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ของเมืองหลวงพระบางและปฏิบัติตามแผนที่ได้กำหนดไว้ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและแขวงให้เมืองหลวงพระบางเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และธรรมชาติ เป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาและสาธารณสุขในเขตภาคเหนือของลาวและเป็นศูนย์กลางในการแวะชม หยุดพัก ให้บริการและเดินทางผ่านไปสู่เขตภาคเหนือ และด้วยการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้นการวางแผนของ

หน่วยงานรัฐจึงมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทาง แนวทางในการลงทุนของนักธุรกิจทั้งภายในและต่างประเทศ ทำให้หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องต้องมีการทำงานที่ประสานสอดคล้อง แต่ไม่ก้าวถ่างซึ่งกันและกัน

นอกจากนี้ภาครัฐยังทำหน้าที่เป็นหน่วยงานในการอนุรักษ์เขตมรดกโลกเมืองหลวงพระบางโดยกำหนดกฎระเบียบต่างๆเพื่อควบคุมดูแลเขตดังกล่าวเช่น กำหนดและควบคุมการดำเนินธุรกิจขนาดใหญ่และการสร้างสิ่งปลูกสร้างต่างๆ จัดการการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง อนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีอันดีของเมืองหลวงพระบางและของลาว โดยเฉพาะการรักษาเมืองหลวงพระบางให้เป็นเมืองมรดกโลกทางวัฒนธรรมได้อย่างยั่งยืน ในส่วนของหน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่นมีหน้าที่ในการปรับปรุงระบบการทำงานและดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลให้เป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และช่วยเหลือรัฐบาลในการดำเนินการตามแนวนโยบายและบริหารงานในการจัดการการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบางให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ได้

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า นโยบายและการวางแผนของหน่วยงานภาครัฐมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบาง เพื่อให้การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรมเกิดความยั่งยืน มีแผนพัฒนาและแผนการอนุรักษ์ที่ประกาศใช้อย่างชัดเจน มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาพที่แท้จริงของเมืองหลวงพระบาง กล่าวคือ มีทั้งแผนการอนุรักษ์ระดับชาติและแผนการอนุรักษ์ขององค์การมรดกโลกเพื่อจัดการดูแลควบคุมเขตอนุรักษ์ สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่เก่าแก่ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ให้เสื่อมโทรมลง นโยบายด้านการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบางที่กำหนดจากภาครัฐโดยพิจารณาถึงความเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของพื้นที่ วิถีชีวิต ยุทธศาสตร์และแนวโน้มการท่องเที่ยวยังเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในเมืองหลวงพระบางและป้องกันไม่ให้เกิดการฉวยโอกาสของกลุ่มคนบางกลุ่มในการหาผลประโยชน์ที่ไม่ชอบธรรมในการดำเนินการในธุรกิจการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบาง

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เห็นว่า หน่วยงานภาครัฐมีบทบาทและความสำคัญในการจัดการการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบางเพราะเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายและการวางแผนของรัฐบาลไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลตามนโยบายที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ โดยเฉพาะการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ เช่น การวางแผนและกำหนดกฎระเบียบการต่างๆต้องอยู่ในข้อกำหนดขององค์การพัฒนาตัวเมือง มีการวางแผนการ

อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรมให้อยู่คงเดิมและตลอดไป เพื่อให้เมืองหลวงพระบางเป็นศูนย์กลางการเผยแพร่วัฒนธรรมและจารีตประเพณีดังเช่นที่ชาวหลวงพระบางสืบทอดกันมา และป้องกันไม่ให้ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเมืองหลวงพระบางมีสภาพเสื่อมโทรมและถูกทำลาย นอกจากนี้การกำหนดนโยบายและการวางแผนด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐในเมืองหลวงพระบางยังส่งผลต่อการสร้างงานและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่อีกด้วย ดังนั้นการวางแผนของภาครัฐควรเป็นการวางแผนที่สอดคล้องกับยุคสมัย และเป็นการรักษามรดกที่มีอยู่ โดยให้ภาครัฐมีการเปิดกว้างในการควบคุมดูแลสถานที่ท่องเที่ยวและใกล้ชิดกับประชาชนที่อยู่บริเวณดังกล่าวมากขึ้นเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและจารีตประเพณีให้คงอยู่ดังเดิม

4.2.3 คำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐระดับประเทศหรือส่วนกลางกับหน่วยงานภาครัฐในระดับท้องถิ่นในการกำหนดนโยบายและการวางแผนการในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง เห็นว่า

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง เห็นว่า ในการกำหนดนโยบายและการวางแผนในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ของเมืองหลวงพระบางมีการปฏิบัติตามแนวนโยบายของรัฐบาลกล่าวคือ ปฏิบัติตามแนวนโยบายของพรรคที่ได้กำหนดไว้ โดยประสานงานซึ่งกันและกัน ซึ่งการออกกฎระเบียบต่างๆ รัฐบาลต้องเป็นผู้อนุญาต ทั้งนี้มีการประสานความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกับท้องถิ่นในการกำหนดนโยบายและวางแผนงาน กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวร่วมกัน เพื่อให้การปฏิบัติตามนโยบายมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวในเขตตัวเมืองมรดกโลกเพราะเมืองหลวงพระบางได้กำหนดให้การท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของเมืองหลวงพระบาง โดยมีหน่วยงานภาครัฐดูแลนโยบายด้านการท่องเที่ยวให้เป็นระบบ มีความรัดกุม ยกระดับคุณภาพในการบริการของบรรดากลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวและดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องตามระเบียบกฎหมาย เผยแพร่ระเบียบกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวและข้อกำหนด กฎหมายต่างๆ ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของเมืองหลวงพระบาง โดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างกัน ซึ่งแบ่งระดับขององค์กรในการอนุรักษ์ ดังนี้

1. คณะกรรมการระดับชาติ
2. คณะกรรมการระดับท้องถิ่น
3. อนุกรรมการจากแผนกการต่างๆ โดยมีแผนกมรดกโลกเป็นผู้ดำเนินการ

4. การปกครองส่วนท้องถิ่น

4.2.4 คำถามเกี่ยวกับบทบาทและความสำคัญของหน่วยงานภาครัฐของเมืองหลวงพระบางในการกำหนดนโยบายและการวางแผนการ ในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบางเห็นว่า หน่วยงานภาครัฐของเมืองหลวงพระบางมีบทบาทและความสำคัญในการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่กระทรวงแถลงข่าวและวัฒนธรรมได้ประกาศใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบาง โดยมีการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลและกำหนดแผนการต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง ซึ่งจากการที่การท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบางมีแนวโน้มการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ความร่วมมือของทุกภาคส่วนจึงมีความสำคัญมากขึ้นในการร่วมมือกันของทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนของหลวงพระบางในการจัดการการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบางร่วมกัน โดยเฉพาะการจัดการการท่องเที่ยวที่ต้องคำนึงถึงการรักษาและอนุรักษ์จารีตประเพณีอันดีงามให้เป็นแบบดั้งเดิม ในส่วนของการปฏิบัติ นอกจากการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลแล้วหน่วยงานภาครัฐควรจัดหาข้อมูลและวางแผนการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มข้อมูลข่าวสารโดยการโฆษณาและประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น สร้างความเข้าใจแก่ประชาชนในการจัดการและอนุรักษ์การท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบาง อย่างไรก็ตาม ยังมีหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องทำงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรในการจัดการการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบาง โดยต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญมากกว่าเดิม

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เห็นว่า หน่วยงานภาครัฐของเมืองหลวงพระบางมีบทบาทและความสำคัญในการกำหนดนโยบายและวางแผนในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการในเขตอนุรักษ์ เนื่องจากอำนาจการปกครอง(หน่วยงานราชการ)ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการสูงสุด รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้น แต่ละหน่วยงานมีการประสานความร่วมมือซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน การกำหนดนโยบายจึงควรได้รับการยินยอมและยอมรับจากหลายฝ่าย โดยให้ความสำคัญในเรื่องการอนุรักษ์วัฒนธรรม รักษามรดกที่มีอยู่ รวมถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและรักษาความสะอาดในเขตมรดกโลก นอกจากนี้หน่วยงานภาครัฐยังมีบทบาทสำคัญในการจัดการการท่องเที่ยวโดยมีการวางแผนพัฒนาตัวเมืองและสังคม การอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรม

และจารีตประเพณี รวมถึงรักษามรดกทางวัฒนธรรมของลาวให้เป็นแบบดั้งเดิมไว้ เพื่อให้สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวและเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนของ เมืองหลวงพระบาง

4.2.5 คำถามเกี่ยวกับบทบาทและความสำคัญในการกำหนดนโยบายและการวางแผนการในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบางของแผนกแผนการและการลงทุน กระทรวงแผนการและการลงทุน, ห้องการมรดกโลก, ห้องการท่องเที่ยว แขวงหลวงพระบาง
เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง เห็นว่า หน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบางมีดังนี้

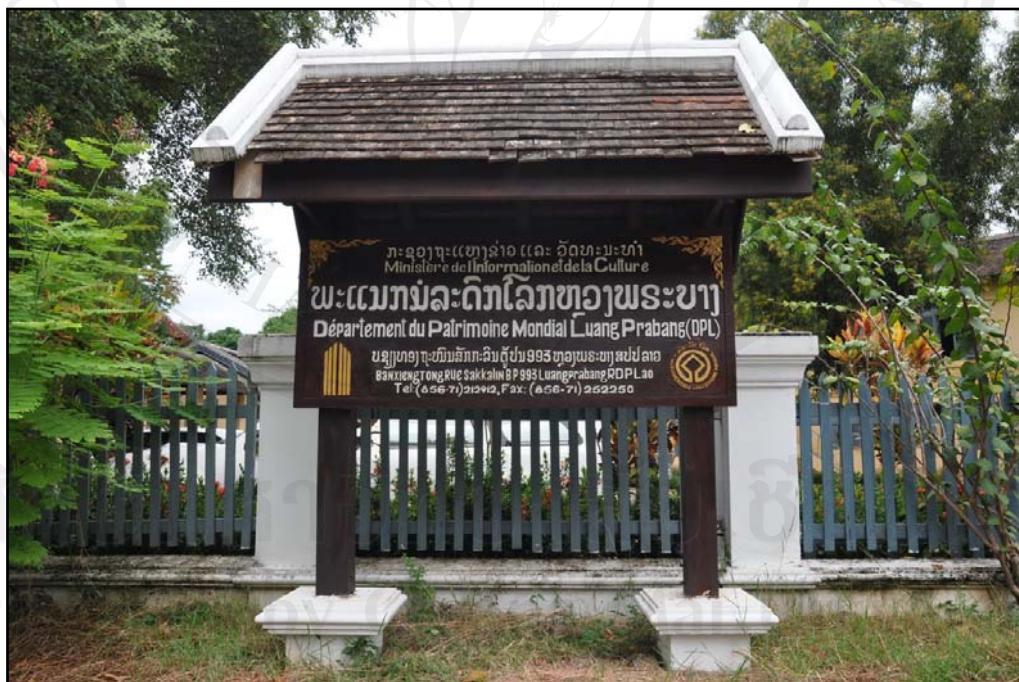
แผนกแผนการและการลงทุนแขวงหลวงพระบาง มีบทบาทและความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการท่องเที่ยวเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของเมืองหลวงพระบางที่ได้กำหนดไว้

ห้องการมรดกโลก มีบทบาทและความสำคัญในกำหนดว่ามรดกโลกของเมืองหลวงพระบางคืออะไร และอะไรบ้างในเมืองหลวงพระบางที่เป็นมรดกโลก จากนั้นจึงวางแผนพัฒนาเขตรอบๆเขตมรดกโลก วางแผนจัดการและอนุรักษ์เฉพาะเขตมรดกโลกทางด้านอาคารหรือปลูกสร้างต่างๆ เขตธรรมชาติ ภูเขาต่างๆ เขตชุมชน บึง เรียบตามแม่น้ำโขงและแม่น้ำคาน

แผนการท่องเที่ยวเมืองหลวงพระบาง มีบทบาทและความสำคัญในการกำหนดนโยบายและวางแผนการจัดการและอนุรักษ์การท่องเที่ยวในเขตเมืองมรดกหลวงพระบาง โดยกำหนดเอาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกด้านเพื่อรองรับการขยายตัวในการพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบาง มีแนวนโยบาย กฎระเบียบระเบียบ กฎหมายและแผนการพัฒนาตามแนวนโยบายของรัฐบาลที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง มีการดูแลอย่างใกล้ชิดจากองค์การการท่องเที่ยวแห่งชาติ เมืองหลวงพระบางจึงได้ยึดเอางานการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นจุดแข็งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภายในเมืองหลวงพระบาง

ภาพที่ 4.2 แผนกแผนการและการลงทุน แขวงหลวงพระบาง

ภาพที่ 4.3 แผนกห้องการมรดกโลก แขวงหลวงพระบาง

ภาพที่ 4.4 แผนกการท่องเที่ยว แขวงหลวงพระบาง

4.2.6 คำถามเกี่ยวกับรูปแบบการปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของประชาชนในเมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) โดยรัฐบาลจะเป็นผู้กำหนดแนวนโยบายต่างๆ และผู้ปฏิบัติคือ ประชาชนทุกคน โดยที่รัฐบาลมีสิทธิ์เข้ามาตรวจสอบการดำเนินนโยบายและการปฏิบัติต่างๆ นอกจากนั้นแล้วการได้รับนโยบายจากรัฐบาลในการสร้างจิตสำนึกในฐานะที่เป็นผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยว การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าภาพที่ดีต่อนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองหลวงพระบาง ร่วมกันรักษาเขตอนุรักษ์ ทำความสะอาดสภาพบ้านเมืองและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวมากขึ้นจึงเป็นสิ่งที่เหมาะสมในทำให้การท่องเที่ยวของหลวงพระบางเปิดกว้างและเป็นที่รู้จักให้มากกว่าเดิม ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้นจากการท่องเที่ยว และส่งผลต่อการอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวร่วมกันเพื่อไม่ให้เกิดทำลายวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของชาวต่างชาติ อย่างไรก็ตาม รูปแบบการ

ปกครองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีผลต่อการร่วมมือในการจัดการการท่องเที่ยว กล่าวคือ สร้างความสับสนให้กับประชาชนภายในท้องถิ่นเพราะไม่เข้าใจในแนวทางการจัดการ และการอนุรักษ์ที่ภาครัฐประกาศใช้

4.3 จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง

ผู้ศึกษาได้ทำการตั้งคำถามการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษาเกี่ยวกับ ลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง จากการสังเกตและทำการสัมภาษณ์ ซึ่งสามารถสรุปและรวบรวมผลการศึกษา โดยแยกตามประเด็นคำถามและกลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์ได้ดังต่อไปนี้

4.3.1 การมีส่วนร่วมของประชาชนในเมืองหลวงพระบางในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง เห็นว่า ประชาชนมีความสำคัญมากในการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์มรดกโลกเมืองหลวงพระบางเนื่องจากมรดกโลกเมืองหลวงพระบางคือ มรดกที่มีชีวิต หมายความว่า เป็นแบบแผนและวิถีการดำรงชีวิตและวัฒนธรรมของชาวหลวงพระบาง การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบางเช่น การปฏิบัติระเบียบกฎหมายต่างๆที่ได้กำหนดไว้ รักษาและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายของเมืองมรดกโลกเช่น สิ่งปลูกสร้างต่างๆต้องถูกต้องตามระเบียบ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถานและอาคารบ้านเรือนต่างๆ รักษาความสะอาด ความสงบ สร้างผลิตภัณฑ์มารับใช้การท่องเที่ยวเช่น เครื่องปั้นดินเผา ผ้าไหม อนุรักษ์จาริตประเพณีและวัฒนธรรม ส่งเสริม ขยายและอนุรักษ์จาริตประเพณีทางด้านวัฒนธรรมและโบราณสถานอันเก่าแก่ไว้เพื่อสร้างให้หลวงพระบางกลายเป็นศูนย์กลางในการท่องเที่ยวทางภาคเหนือของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

นอกจากนี้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตัวเมืองมรดกโลกได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์การท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ รักษาความเป็นเอกลักษณ์ของเมืองมรดกโลกได้เป็นอย่างดีจนได้รับรางวัลเมืองยอดเยี่ยมแห่งการท่องเที่ยวของโลก 4 ปีติดต่อกันจาก Wonderful Magazine

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า ประชาชนชาวหลวงพระบางมีส่วนร่วมหลายด้านไม่ว่าจะเป็นทางด้านวัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวหลวงพระบาง เพื่อรักษาไว้ให้ลูกหลานได้สืบทอดต่อไป ให้รู้ถึงคุณค่าของสิ่งที่มีคุณค่าต่างๆที่บรรพบุรุษได้สร้างเอาไว้ให้ และเป็นหน้าที่ของทุกคนที่อยู่เมืองหลวงพระบางที่จะต้องช่วยกัน เช่น การใส่เสื้อผ้า การรักษาวัฒนธรรมที่ดี การรักษามรดกอันเก่าแก่ของบรรพบุรุษของลาวที่ได้สืบทอดกันมา ร่วมมือกันในการอนุรักษ์โบราณสถาน วัด บ้านเรือน รวมไปถึงเอกลักษณ์ด้านหัตถกรรมที่เป็นฝีมือของคนลาวเพื่อเผยแพร่ออกสู่สายตาประชาคมโลก และ ช่วยกันป้องกันไม่ให้ชาวต่างชาติเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆจากการเข้ามาท่องเที่ยวหรือทำธุรกิจ

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในเมืองหลวงพระบาง เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการอนุรักษ์การท่องเที่ยวเพราะหากขาดการร่วมมือจากประชาชนแล้ว จะทำให้นโยบายและแผนงานด้านต่างๆขาดประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นประชาชนจึงต้องมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ภาครัฐวางไว้ มีส่วนร่วมในการเสริมสร้าง รักษาและอนุรักษ์สิ่งที่เป็นมรดกไว้ให้คงอยู่ รักษาและอนุรักษ์จารีตประเพณี แหล่งท่องเที่ยวและโบราณสถานให้ดีขึ้น ทำให้ตัวเมืองมีความสะอาดอยู่เสมอ ป้องกันไม่ให้ชาวต่างชาติเข้ามามีสิทธิ์อำนาจมากเกินไปในการดำรงชีวิตในเมืองหลวงพระบาง เพราะหากมีการอนุญาตให้ชาวต่างชาติเข้ามาอาศัยอยู่มากเกินไปอาจจะทำให้จารีตประเพณีดั้งเดิมของเมืองหลวงพระบางและสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปหรือถูกทำลาย และที่สำคัญควรมีมาตรการป้องกันพื้นที่เขตอนุรักษ์ไม่ให้ผู้ไม่หวังดีเข้ามาทำลาย

4.3.2 คำถามเกี่ยวกับมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในเมืองหลวงพระบางในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า ภาคเอกชนและกลุ่มธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดการและอนุรักษ์การท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ของเมืองหลวงพระบางโดยการโฆษณาและเผยแพร่วัฒนธรรม จารีตประเพณีแบบดั้งเดิม ให้บริการโดยเน้นการอนุรักษ์และรักษาวัตถุโบราณ อนุรักษ์จารีตประเพณี วัฒนธรรมและรักษาแหล่งท่องเที่ยวไม่ให้

เสื่อมโทรมโดยเน้นการนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญต่อการรักษาประเพณีและวัฒนธรรมเพื่อให้คงอยู่กับชาวเมืองหลวงพระบางตลอดไป ป้องกันไม่ให้ชาวต่างชาติเข้ามามีสิทธิเป็นเจ้าของในธุรกิจมากเกินไปเพื่อไม่ให้วัฒนธรรม จารีตประเพณี โบราณสถานและธรรมชาติถูกทำลายเพราะความไม่เข้าใจในวัฒนธรรม หรือต้องการผลประโยชน์ทางธุรกิจเพียงอย่างเดียว

4.3.2 คำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของภาคเอกชนกับภาครัฐในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า เอกชนและภาครัฐมีการติดต่อประสานงานและทำงานร่วมกันเช่น การแลกเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานและประสบการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวซึ่งกันและกัน ถือเป็นสิ่งที่ดีเพราะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานร่วมกันในการจัดการ การอนุรักษ์การท่องเที่ยวและการแก้ไขปัญหาของเมืองหลวงพระบาง ความร่วมมือระหว่างกันดังกล่าวทำให้ทุกฝ่ายสามารถกำหนดแนวทางการอนุรักษ์และการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกัน การร่วมมือกันในการโฆษณาและให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม จารีตประเพณี โบราณสถาน วิธีการดำรงชีวิต ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของเมืองหลวงพระบางแก่นักท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวทราบและทำความเข้าใจก่อนเข้ามาเที่ยวในเมืองหลวงพระบาง เป็นการป้องกันการทำลายประเพณี วัฒนธรรม และสถานที่ท่องเที่ยวโดยไม่มีความรู้หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อย่างไรก็ตามเอกชนควรมีจิตสำนึกในการร่วมมือกับภาครัฐในการอนุรักษ์การท่องเที่ยว โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากเกินไป เพราะหากเป็นเช่นนั้นแล้ว การอนุรักษ์การท่องเที่ยวจะไม่เกิดประสิทธิภาพและเป็นผลเสียโดยรวมต่อเมืองหลวงพระบาง

4.3.3 คำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของ ภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง เห็นว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวต้องดำเนินไปตามระเบียบกฎหมายการท่องเที่ยว มีการพัฒนาการท่องเที่ยวในหลายรูปแบบให้ทั่วถึงทั้ง 12 เมืองของแขวงหลวงพระบาง มีการประสานงานกับทุกฝ่ายและร่วมมือกับหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการอนุรักษ์ งานด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ขาดไม่ได้เพราะ ความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวนั้นขึ้นอยู่กับความร่วมมือของหน่วยงาน ชุมชนและสังคมทั้งหมดที่จะร่วมกัน

รับผิดชอบ ภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนมีการประสานงานกันในการรักษาเขตอนุรักษ์ โดยภาครัฐเป็นผู้วางนโยบายการอนุรักษ์ วางระเบียบ กฎหมาย ส่วนเอกชนหรือประชาชนต้องให้ความร่วมมือหรือมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ เป็นผู้ปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายให้ถูกต้องโดยไม่ฝ่าฝืนระเบียบ ในทุกๆกิจการ รัฐต้องเป็นผู้อนุรักษ์โดยตรงและมอบหมายให้องค์การที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ประสานงานร่วมกันและต้องให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ โดยในการอนุรักษ์ต่างๆ ให้เป็นหน้าที่ของแต่ละหมู่บ้านเป็นผู้รักษาและเก็บค่าเข้าชมนมเนียมการเข้าชมสถานที่เอกชนเป็นผู้ให้ทุนในการบูรณะต่างๆ และได้มีการลงทุนเพื่อส่งเสริมให้เอกชนในท้องถิ่นไปศึกษาฝึกอบรมวิชาอาชีพแล้วกลับมาผลิตวัฒนธรรมท้องถิ่นออกสู่ตลาด โดยเฉพาะสินค้าหัตถกรรม นอกจากนี้ภาคเอกชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ด้านสภาพแวดล้อม ส่งเสริมวัฒนธรรมและจารีตประเพณีเพราะเป็นประเพณีอันดีงามของชาวหลวงพระบางเมืองมรดกโลก และที่สำคัญควรมีการปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า นโยบายของรัฐบาลที่ประกาศใช้กับการพัฒนาและการอนุรักษ์ของเมืองหลวงพระบางนั้นเหมาะสมกับสภาพเป็นความเป็นจริง ดังนั้นประชาชนจึงมีความเอาใจใส่ ช่วยเหลือกันเพื่อสร้างวัฒนธรรมอันดีและรักษาสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ โดยปฏิบัติตามนโยบายและกฎระเบียบที่รัฐบาลได้ประกาศใช้อย่างเคร่งครัด โดยการจะดำเนินการใดๆของเอกชนหรือของประชาชนต้องได้รับอนุญาตจากภาครัฐก่อนจึงจะดำเนินการได้ นอกจากนี้ยังมีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ จัดทำแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือปัญหาต่างๆเพื่อเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจะได้จัดการและดำเนินการแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว โดยทุกภาคส่วนต้องมีการร่วมมือ ประสานงาน แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการอนุรักษ์ในแต่ละขั้นตอนและในแต่ละระดับให้เหมาะสม

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่าการกำหนดแผนการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบาง ต้องผ่านการเห็นชอบจากประชาชน เพราะประชาชนเป็นผู้ปฏิบัติตัวจริง ถ้าขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนแล้ว รัฐจะไม่สามารถดำเนินการได้ โดยควรมีการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้ทราบถึงมุมมอง ความคิดเห็นและปัญหาของแต่ละภาคส่วนได้อย่างชัดเจน ในส่วนของประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ปฏิบัติตามกฎหมายที่รัฐบาลประกาศใช้ และมีการ

ร่วมมือกันในการจัดการการท่องเที่ยว อนุรักษ์ และรักษาวัฒนธรรม จารีตประเพณี สถานที่สำคัญ สิ่งแวดล้อมและโบราณสถานให้อยู่ในสภาพที่ยั่งยืนตลอดไป

4.4 จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัดและแนวโน้มการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบางในปัจจุบันและอนาคต

ผู้ศึกษาได้ทำการตั้งคำถามการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัดและแนวโน้มการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบางในปัจจุบันและอนาคต จากการสังเกต และทำการสัมภาษณ์ ซึ่งสามารถสรุปและรวบรวมผลการศึกษา โดยแยกตามประเด็นคำถามและกลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์ได้ดังต่อไปนี้

4.4.1 คำถามเกี่ยวกับ การเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยวและกระแสนิยมที่มีผลกระทบต่อการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง เห็นว่า แม้ว่าหลวงพระบางสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากภายในและต่างประเทศให้มาลงทุนเพิ่มมากขึ้น เกิดการขยายตัวของบรรดาธุรกิจการท่องเที่ยวอย่างก้าวกระโดด มีการดำเนินธุรกิจการบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างกว้างขวางในแต่ละปีมากขึ้น แต่ได้ส่งผลกระทบต่ออนุรักษ์การท่องเที่ยวและการรักษาเขตอนุรักษ์ โดยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเอาใจใส่ในประเด็นการอนุรักษ์ให้มากขึ้น ซึ่งบางครั้งการคุ้มครองไม่มีความทั่วถึงและไม่รัดกุม ไม่สามารถดูแลและตรวจสอบได้ในทุกธุรกิจกิจการ มีการลักลอบทำธุรกิจแบบผิดกฎหมาย ผู้ประกอบการจำนวนหนึ่งไม่มีใบอนุญาตในการประกอบการ นอกจากนั้นยังมีการหลบเลี่ยงภาษี ใช้ช่องว่างทางกฎหมายในการซื้อ-ขายบ้านให้แก่ชาวต่างชาติเพื่อนำไปทำธุรกิจการให้บริการในภาคการท่องเที่ยว นอกจากนี้การขยายธุรกิจเขตอนุรักษ์ได้ทำให้วิถีชีวิตของชาวหลวงพระบางเปลี่ยนแปลงไป เกิดปัญหาทางสังคมต่างๆ เกิดปัญหาการยึดพื้นที่สาธารณะ ถนนแออัด คนในท้องถิ่นปฏิบัติตามจารีตประเพณีลดลง เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม โรงแรมต่างๆ เพิ่มขึ้น มีขยะเพิ่มมากขึ้น

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า การขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวและกระแสนิยมมีผลกระทบต่อเมืองหลวงพระบางมากเนื่องจากการพัฒนาในหลายๆด้าน การขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวได้ทำให้ภาพลักษณ์ของเมืองหลวงพระบางมีการเปลี่ยนแปลงจากแต่ก่อนมาก จารีตประเพณีและการดำรงชีวิตของประชาชนแบบดั้งเดิมได้

เปลี่ยนแปลงไป นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวแล้วเกิดความไม่ประทับใจ การเปลี่ยนแปลงและการเข้ามาของนักท่องเที่ยวทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมลง ซึ่งควรมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาคือ ภาครัฐ เอกชนและประชาชนควรมีการประสานงานและมีความร่วมมือระหว่างกันเพื่อรักษาหรือกันในการอนุรักษ์การท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ให้คงสภาพเดิมไว้ เพราะผลกระทบจากการขยายตัวที่เพิ่มมากขึ้นจะมีความสำคัญกับการอนุรักษ์ดังกล่าว หน่วยงานต่างๆจึงควรให้ข้อมูล ข่าวสาร ชี้แนะนำ กฎระเบียบในการปฏิบัติตัวเมื่อมาเที่ยวในเมืองหลวงพระบางให้แพร่หลายและเพียงพอ โดยให้ร้านอาหาร บ้านพัก โรงแรมเป็นสถานที่เผยแพร่ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวเพื่อป้องกันปัญหาต่างๆดังกล่าวก่อนที่จะเกิดขึ้นตามมา อย่างไรก็ตามมีประชาชนบางส่วนที่เห็นว่า การขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวและกระแสนิยมไม่มีผลกระทบต่อการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ เมืองหลวงพระบาง

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

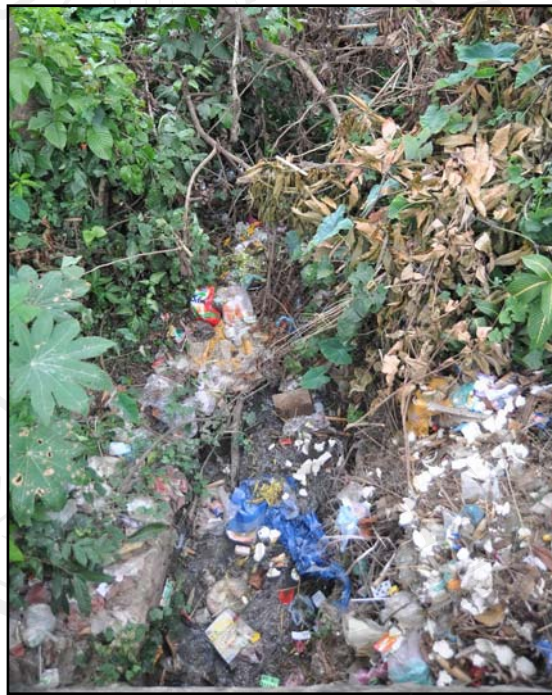
นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่าการขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวและกระแสนิยมมีผลกระทบต่อการจัดการการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ เช่น การพัฒนา การลงทุนทำให้วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ จารีตประเพณี วัฒนธรรมดั้งเดิมของประชาชนในท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงไป สภาพตัวเมือง บ้านเรือนมีการเปลี่ยนแปลง มีความแตกต่างจากเดิมเนื่องจากมีสิ่งปลูกสร้างมากขึ้น สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรมเพราะเกิดจากการทำลายของชาวต่างชาติ การลงทุนและกระแสนิยมทำให้ประชาชนไม่มีอาชีพจากการเข้ามาทำธุรกิจของชาวต่างชาติ เป็นเหตุให้ประชาชนขาดช่องทางในการทำมาหากิน ทำให้ประชาชนหลงลืมอาชีพดั้งเดิมของตนเองแล้วหันไปทำงานกับชาวต่างชาติมากขึ้น สภาพสังคมเกิดความสับสนวุ่นวาย ไม่เป็นระเบียบ สิ่งที่ต้องอนุรักษ์ไว้เช่น ของโบราณ ได้ถูกนำไปขายให้ชาวต่างชาติ นอกจากนี้ยังเกิดความเห็นแก่ตัวของนักธุรกิจที่ต้องการกำไรและผลประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่คำนึงถึง จารีตประเพณี และความถูกต้อง ด้านการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกและกระแสนิยมเข้ามามากเกินไป ส่งผลทำให้วัยรุ่นยึดติดกับกระแสนิยมของตะวันตก จนนำไปสู่สิ่งที่ตรงกันข้ามกับจารีตประเพณีอันดีงาม เกิดการเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติที่ไม่เหมาะสมกับวิถีชีวิตของชาวหลวงพระบาง

4.4.2 คำถามเกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวและกระแสนิยมกับสร้างปัญหาแก่ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวและกระแสนิยมได้สร้างปัญหาให้แก่ประชาชน เพราะถึงแม้จะเป็นการสร้างอาชีพ

ให้แก่ประชาชน ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น แต่ผลกระทบที่ตามมาคือ ทำให้การดำรงชีวิตประจำวันมีการเปลี่ยนแปลง ทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น ประชาชนอีกส่วนไม่มีงานทำเพราะคนที่ทำงานในเขตอนุรักษจะต้องมีความรู้ภาษาต่างประเทศหรือถูกแย่งอาชีพดั้งเดิมจากการเข้ามาของธุรกิจการท่องเที่ยว สภาพสังคมมีความไม่สงบเพิ่มมากขึ้น เกิดการทำลายประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย (ภาพที่ 5) เกิดมลพิษมากขึ้น เกิดปัญหานักท่องเที่ยวบางส่วนขาดความรู้ ความเข้าใจเรื่องกฎระเบียบการท่องเที่ยวในเขตรมรดก ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบในการท่องเที่ยวในหลวงพระบางที่ได้กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาการเพิ่มขึ้นของธุรกิจร้านค้า เกิดการติดตั้งป้ายหรือสิ่งต่างๆกีดขวางการจราจร ทำให้ทัศนียภาพของเมืองไม่สวยงาม สิ่งปลูกสร้างบางแห่งยังไม่ถูกต้องตามระเบียบของแผนกมรดกโลกหรือผังเมืองที่ได้กำหนดไว้

ภาพที่ 4.5 ปัญหาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย

4.4.3 คำถามเกี่ยวกับการจัดการและแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง เห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบางคือ ผลกระทบทางด้านวัฒนธรรมจากการรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามา นำไปสู่ทำลายจารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามแบบดั้งเดิม

ไป เช่น การแต่งตัวของวัยรุ่นที่เปลี่ยนเป็นแบบตะวันตกมากขึ้น การใส่บาตรในตอนเช้าที่มีวิธีการเปลี่ยนแปลงไป การที่ประชาชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการเป็นเมืองมรดกโลก เกิดความเข้าใจผิดในการปฏิบัติตัวตามจารีตประเพณี นอกจากนี้มีปัญหาคาดคั้งป้ายหรือมีสิ่งต่างๆกีดขวางการจราจร สิ่งปลูกสร้างบางที่ยังไม่ถูกต้องตามแบบมรดกโลกหรือผังเมืองที่ได้มีการกำหนดเป็นกฎระเบียบไว้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวเหล่านี้เป็นปัญหาเพียงเล็กน้อย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆสามารถแก้ไขได้ตามสิทธิและหน้าที่ของตน

โดยได้เสนอแนวทางในการจัดการและแก้ไข คือ ควรมีการจัดการปัญหาดังกล่าวโดยจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาหรือคุ้มครองมรดกโลก มีการเข้าร่วมกับองค์การท่องเที่ยวแห่งชาติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของเมืองเพื่อสร้างระเบียบการในการคุ้มครองการท่องเที่ยวพร้อมทั้งแบ่งความรับผิดชอบของแต่ละภาคส่วนถึงหน้าที่ บทบาทและความรับผิดชอบอย่างละเอียด เข้าร่วมกับแผนกโยธาธิการและขนส่งเพื่อหาวิธีการจัดการที่ดีต่อปัญหาด้านพาหนะที่เพิ่มมากขึ้น พัฒนาระบบการขนส่งให้มีคุณภาพเพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว เข้าร่วมกับกรมคุ้มครองธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อเผยแพร่ความรู้ กฎระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการและอนุรักษ์คุ้มครองเมืองมรดกโลกให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง นอกจากนี้ควรมีการอบรมและเผยแพร่ข้อมูลที่ต้องการให้ประชาชนในระดับมีจิตสำนึกและร่วมกันอนุรักษ์มรดกโลกให้ยั่งยืน และแนะนำให้นักท่องเที่ยวทราบอย่างทั่วถึงเพื่อการปฏิบัติตัวที่เหมาะสม

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบางคือ การลงทุนของชาวต่างชาติที่ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อการอนุรักษ์มรดก วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามที่ได้รับผลกระทบเพิ่มมากขึ้น ระดับความรู้ของประชาชนยังไม่เพียงพอต่อการขยายตัวของการท่องเที่ยว เช่น ปัญหาด้านภาษา ขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตัวและการอนุรักษ์เมืองมรดกโลก มีปัญหาความเสื่อมโทรมของสถานที่ท่องเที่ยวและการทำลายสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มมากขึ้น และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานบางแห่งมีความไม่เข้าใจถึงการจัดการและการอนุรักษ์เมืองมรดกโลก

สำหรับแนวทางในการจัดการและแก้ไข คือ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทุกระดับของเมืองหลวงพระบางประสานงานกับองค์การท่องเที่ยวแห่งชาติและองค์การ UNESCO เพื่อวางแผนและกำหนดนโยบายออกมาควบคุมปัญหาดังกล่าว มีการศึกษาและปรับปรุงกฎระเบียบกฎหมายในเขตดังกล่าวให้เข้มงวดกว่าเดิม ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้ามาดูแลปรับปรุงแก้ไขในทางที่ดีที่สุด เผยแพร่และให้ความรู้ในเรื่องกฎระเบียบในการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องให้แก่ประชาชนและ

นักท่องเที่ยวได้เข้าใจ และปลูกฝังให้ประชาชนมีความรับผิดชอบมากขึ้นในการดูแลรักษาประเพณี วัฒนธรรมและสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆร่วมกัน

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบางคือ ปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม จารีตประเพณีและสถานที่ต่างๆ จากการพัฒนาการท่องเที่ยว และการแข่งขันในทางธุรกิจที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งกระทบต่อจารีตประเพณีอันดีงามของชาวหลวงพระบาง มีการทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดยเสนอแนวทางในการจัดการและแก้ไข คือ กำหนดกฎระเบียบที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้ทุกคนต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ให้ภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนร่วมมือกันในการจัดการและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ให้ความรู้ โดยการโฆษณาและเผยแพร่วัฒนธรรมอันดีงามของลาว รวมถึงการปฏิบัติตัวที่เหมาะสมของประชาชนเมืองหลวงพระบางให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักท่องเที่ยว

4.4.4 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่จะทำให้การท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) ของเมืองหลวงพระบางมีลักษณะเป็นการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ยั่งยืน

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง

เจ้าหน้าที่ภาครัฐของเมืองหลวงพระบาง เห็นว่า ปัจจัยที่จะทำให้การท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์มีความยั่งยืนคือ

วิถีการดำรงชีวิต จารีตประเพณี การท่องเที่ยวแบบธรรมชาติและประวัติศาสตร์ โดยต้องรักษาความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรมและทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงามของชาวหลวงพระบางให้อยู่คู่กับคนหลวงพระบางตลอดไป ยึดเอาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ธรรมชาติแบบยั่งยืนเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์สู่สากลและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งภายในและต่างประเทศได้เข้ามาท่องเที่ยวให้มากยิ่งขึ้น

การอนุรักษ์และส่งเสริมด้านวัฒนธรรม จารีตประเพณี การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและสามารถรักษาชื่อเสียงในฐานะที่เป็นเมืองมรดกโลก เป็นเมืองท่องเที่ยวแห่งชาติและเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในเขตภาคเหนือ อนุรักษ์และรักษาความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านสถาปัตยกรรมและประวัติศาสตร์ รวมถึงวัฒนธรรมประเพณีแบบดั้งเดิมและความสวยงามของธรรมชาติ

ปลูกจิตสำนึกและจัดอบรมให้ความรู้แก่ทุกคน โดยเฉพาะประชาชนท้องถิ่นได้เข้าใจอย่างลึกซึ้งและชัดเจนเกี่ยวกับการเป็นเมืองมรดกโลก โดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของเมืองหลวงพระบาง

ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบในการจัดการและอนุรักษ์การท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์อย่างเคร่งครัด ส่งเสริมและรักษาจารีตประเพณีที่ดีงามเพื่อให้เมืองหลวงพระบางมีลักษณะเป็นการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบยั่งยืน นอกจากนี้ต้องให้ความรู้ด้านวิชาการและการสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการอนุรักษ์เมืองมรดกโลก

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

ประชาชนในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า ปัจจัยที่จะทำให้การท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์มีความยั่งยืนคือ

การรักษาจารีตประเพณี วัฒนธรรม วิถีการดำรงชีวิตแบบดั้งเดิมของประชาชน การแต่งกาย สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเช่น โบราณสถาน วัดและสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติให้สวยงามและเป็นแบบดั้งเดิมเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพในปัจจุบัน คำนึงถึงการรักษาสภาพแวดล้อมให้สะอาด สวยงาม รวมถึงการที่ประชาชนชาวหลวงพระบางเป็นเจ้าบ้านที่ดี มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีมิตรภาพที่ดีแก่นักท่องเที่ยวจะส่งผลต่อความประทับใจของนักท่องเที่ยวและสร้างความเข้าใจอันดีแก่นักท่องเที่ยวในการไม่ทำลายวัฒนธรรมและสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองหลวงพระบาง นอกจากนี้โครงการก่อสร้าง หรือการปรับปรุงสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ในเขตอนุรักษ์ต้องปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามกฎระเบียบและข้อกำหนดของภาครัฐและองค์การ UNESCO ที่ได้ประกาศใช้ เพื่อรักษาสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมที่มีอยู่มาแต่โบราณให้คงอยู่สืบไป

ในส่วนการควบคุมการลงทุนของนักลงทุนให้อยู่ในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด เพิ่มจำนวนบุคลากรผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการให้บริการ ให้ข้อมูลข่าวสารตามสื่อต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์การท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบาง

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง

นักธุรกิจและผู้ประกอบการร้านค้าในเขตอนุรักษ์ (ZPP-Ua) เมืองหลวงพระบาง เห็นว่า ปัจจัยที่จะทำให้การท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์มีความยั่งยืนคือ

การปฏิบัติและรักษาจารีตประเพณี วิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณี รักษาสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญทางวัฒนธรรม โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติให้อยู่คู่กับเมืองหลวงพระบางตลอดไป

ความร่วมมือของแต่ละภาคส่วน โดยให้ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยว การอนุรักษ์การท่องเที่ยว ในเขตรมรดกโลก เมืองหลวงพระบาง รวมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นที่ส่งผลกระทบต่อภาพรวมของการท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบาง ดังนั้นการให้ประชาชนมีส่วนร่วมจึงมีความสำคัญในการรักษาและอนุรักษ์โบราณสถาน ประเพณี วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองหลวงพระบางเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม

จากผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเรียกร้องให้ภาครัฐกำหนดนโยบายที่เอื้อประโยชน์ต่อท้องถิ่นและเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ในเขตรมรดกโลก เมืองหลวงพระบาง ยังไม่มีลักษณะของการมีส่วนร่วมตามความหมายอย่างแท้จริง กล่าวคือ ประชาชนยังไม่มีส่วนเกี่ยวข้องและไม่มีโอกาสในการกำหนดแนวทางในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน อีกทั้งยังไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและดำเนินการในการร่วมกันพัฒนาเพื่อผลักดันให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้และเพื่อผลประโยชน์ที่พึงประสงค์ของประชาชนกันเท่าที่ควร เนื่องจากปัจจัยและองค์ประกอบหลายด้าน ได้แก่

1. **ปัจจัยด้านการเมือง** เนื่องจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีการปกครองแบบคอมมิวนิสต์และสังคมนิยม ถึงแม้ว่าจะมีการพัฒนาประชาธิปไตยมากขึ้นก็ตาม จึงทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนยังคงมีน้อยเมื่อเทียบกับประเทศประชาธิปไตยโดยทั่วไป บทบาทของภาครัฐจะมีมากและมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบาย แนวทางการดำเนินการต่างๆ ในทุกพื้นที่ รวมถึงการออกกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อให้ประชาชนปฏิบัติตาม อันจะนำไปสู่ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองและการอยู่ร่วมกันของประชาชน ด้วยเหตุนี้การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านต่างๆ จึงต้องดำเนินการผ่านทางผู้แทนของพรรคประชาชนปฏิวัติลาวในท้องถิ่นเพื่อนำไปเสนอต่อที่ประชุมพรรคในระดับสูงต่อไป

2. **ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ** ด้วยการเปิดประเทศและพัฒนาประเทศเพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้า สร้างความเป็นอยู่ที่ดีแก่ประชาชนในประเทศ จึงได้พัฒนาระบบเศรษฐกิจเป็นแบบทุนนิยมเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการพยายามสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนด้วยทุนทางสังคมและทุนทาง

วัฒนธรรมที่มีอยู่ โดยเฉพาะการพัฒนาการท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม แต่อย่างไรก็ตาม ภาครัฐยังเป็นผู้กำหนดแนวทางในการดำเนินนโยบายทุกด้านไว้แต่เพียงผู้เดียว ส่งผลทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยวในเขตรวดโลก เมืองหลวงพระบาง ยังคงมีลักษณะของการปฏิบัติตามแนวทาง กฎระเบียบและกฎหมายที่ภาครัฐได้กำหนดไว้ให้ปฏิบัติตามเท่านั้น ทั้งนี้การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นเพียงแค่การร่วมมือกัน สอดส่อง ดูแลรักษาสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม ป้องกันการเข้ามาทำลายการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิม แต่ไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมถึงการเสนอแนวทางในการพัฒนาหรืออนุรักษ์การท่องเที่ยวเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่มีการค้าขายเพื่อหวังผลกำไรมากขึ้น

3. ปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรม ด้วยลักษณะวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตแบบชาวพุทธที่มีความเรียบง่ายและผูกพันกับธรรมชาติ ส่งผลให้ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญหรือให้ความสนใจกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองเท่าที่ควร เพราะอาจจะถือว่าเป็นที่ไกลตัวและเป็นเรื่องของพรรคประชาชนปฏิบัติในการปกครองประเทศ ดังนั้นจึงไม่ใช่หน้าที่ที่จะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมใดๆในการดำเนินกิจกรรมต่างๆในประเทศ